

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1558. usque ad annum 1560

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118588

§. 9. Colinius Maris Præfectus de Quintino questus, atque auditus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66800](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66800)

Æcul. XVI. formationis Sectatoribus indignum in
A.C. 1560. modum proscindebatur.

§. VIII.

Spuriæ Reformationis genium ab hoc Oratore descriptum.

**Beza hist.
Eccl. l. 4.
p. 430.**

Præcipue Quintinus ob libertatem, qua adulterinæ Reformationis genium descripserat, Protestantum indignationem incurrebat; de ea enim sic disseruit: „Hæc per publicas, ac clandestinas artes novum Evangelium introducere nititur, quæ tamen maxime in id incumbit, ut nullus locus facer, ac sanctus speciatim Deo dicatus toleretur, sed profanentur Ecclesiæ, Altaria eventantur, sacræ imagines conculcentur, sanctissima Sacra menta immutentur, Episcopi, Sacerdotes, & Religiosi ejiciantur: vota, ac promissiones Deo factæ violentur, sine abstinentia vivatur, continentia, jejunia, aut corporis macerationes omnino respuantur: ex adverso autem omnis libertas, ac licentia carni indulgeatur.”

Enimvero hæc descriptio proprio Calvinianæ Sectæ genio, ac indoli omnino confona videtur.

§. IX.

Colinius Maris Praefectus de Quintino questus, atque auditus.

Que-

Quoniam vero Quintinus illos, qui Sæcul. XVI.
 Protestantium nomine libellos Regi A.C. 1560.
 obtulissent, notaverat, atque pro sectario-
 rum fautoribus, atque adeo pro sectariis
 habendos, & puniendos dixerat, Co-
 linium maris Præfectum designari rati,
 qui aderant, omnes in eum oculos con-
 jecere, & ipse Colinius ea de re apud
 Reginam (*) questus tanquam de gravi
 injuria sibi satisfieri postulabat: Illa
 equidem Colino Architalasso respon-
 dere potuisset, quod ipsus ad hæc ansam
 præbuisset in ipso Fonte-Bellaquo Con-
 ventu, ubi eidem præsenti Cardinalis
 Lotharingius acriter restiterat, quin
 tamen tunc adversus eum conqueri au-
 sus fuisset: Attamen Regina, postquam
 Regni administrationem suscepserat, jam
 aliam mentem induebat, sive eoquod
 tum Calvinistis juxta jaçtatos ab his
 rumores jamjam apertius faveret, aut
 juxta benigniorem aliorum præsum-
 ptionem ipsamet aliis hujus Orato-
 ris verbis fuisset offensa, quibus hic
 Regni calamitates ennarrabat, quæ ex
 decimis Clero non ita pridem recens
 impositis exortæ fuerunt. Has ob caus-
 fas Regina Oratori injunxit, ut quodam-
 modo

M m 3

(*) In Thuano, ex quo Continuator om-
 nia ad verbum descripsit, non legitur Regi-
 nam, sed Regem.

Sæcul. XVI. modo Colinio Maris Præfecto satisfac-
A.C. 1560 ret, quæ tamen injuriæ reparatio haud
 in alio consistebat, nisi quod in horum
 comitiorum fine orationem habere, ac
 declarare juberetur, quod Præfecto
 injuriam inferre nequaquam molitus
 fuisset.

Sub idem tempus adhuc aliæ exorie-
 bantur querelæ adversus Guisios Prin-
 cipes; quippe Burgundiæ, & Delphi-
 natus, quibus Provinciis Guisius, &
 Aumalius eorum frater præerant, Ordinum
 Deputati petebant, ut, quoties
 sermo de Guisiis incideret, ipsorum
 perinde, ac Regiæ stirpis Principum
 honorifica haberetur mentio, idque ipsum
 exequi Rupifortio præciperetur: cum
 vero id a potiori Nobilitatis parte ne-
 garetur, indignati Principes Guisiani
 eos, qui intercedebant, seditionis ex-
 iræ vehementia appellaverant, qua de-
 re e nobilitate plerique apud Cathari-
 nam Reginam Matrem questi, pro om-
 nibus verba faciente Joanne Raguierio
 Sternæo Cathalauni Vice-Domino, hoc
 tantum responsum retulere, id a Gui-
 sianis Principibus duntaxat in eos dictum,
 qui contra Regiam Majestatem aliquid
 moliti essent.

§. X.
**Præteriorum criminum venia omni-
 bus concessa.**

Pott